

ΟΜΙΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΙΕΡΩΝΥΜΟΝ 15 Ιουνίου
(Για 28/6/2020)

Την 15ην Ιουνίου η Εκκλησία εορτάζει, μεταξύ άλλων, την μνήμη του Αγίου Ιερωνύμου, ο οποίος συνδέει την Δυτική με την Ανατολική ενιαία (προ του Σχίσματος) Εκκλησία.

Γεννήθηκε το 347 στη Δαλματία (στη σημ. πόλη Grahovo polje Slovenia). Οι γονείς του ήσαν χριστιανοί και πλούσιοι, και καθώς είχαν τα μέσα έστειλαν τον γιό τους στη Ρώμη, στους καλύτερους δασκάλους, να σπουδάσει λατινική και ελληνική φιλολογία, φιλοσοφία και ρητορική. Στη συνέχεια ο Ιερώνυμος έκανε θεολογικές σπουδές στα Τρέβηρα της Γαλλίας, στην Ακηλυΐα, στην Αντιόχεια της Συρίας· στην Κωνσταντινούπολη παρακολούθησε εκεί τις διδασκαλίες του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου και στην Αλεξάνδρεια την διδασκαλία του Διδύμου του Τυφλού. Έτσι απέκτησε τεράστια μόρφωση κι εγνώριζε πέντε γλώσσες. Γι' αυτό ο Πάπας Ρώμης Δάμασος στη Σύνοδο, που συνεκάλεσε στη Ρώμη το έτος 382, προσκάλεσε τον Ιερώνυμο ως γραμματέα του και τον συμβουλευόταν.

Μία ακατανίκητη δύναμη είλκυε τον Άγιο Ιερώνυμο στους Αγίους Τόπους. Αφού ασκήθηκε για ένα διάστημα στην έρημο της Νιτρίας της Αιγύπτου, κοντά σε μεγάλους εκεί οσίους Ασκητές, το 386 εγκαταστάθηκε μόνιμα στην Βηθλεέμ. Εκεί ίδρυσε δύο Μοναστήρια· ένα ανδρικό στο οποίο προΐστατο ο ίδιος και ένα γυναικείο. Οι ασκούμενοι σε αυτά, με την πνευματική καθοδήγηση του Αγίου Ιερωνύμου, εκτός των μοναχικών καθηκόντων τους, καταγίνονταν σε μελέτες και συγγραφές.

Ο Άγιος Ιερώνυμος είναι ένας από τους πολυγραφότερους εκκλησιαστικούς συγγραφείς. Τεράστια προσφορά του στην Δυτική Εκκλησία είναι η μετάφραση της Αγίας Γραφής στην Λατινική γλώσσα, την οποία του είχε αναθέσει ο Πάπας Ρώμης Δάμασος και έγινε δεκτή από την Δυτική Εκκλησία. Ένα άλλο σπουδαίο έργο του, πρώτον στο είδος του, είναι η καταγραφή του βίου και των συγγραφικών έργων 135 εκκλησιαστικών συγγραφέων από του Αποστόλου Πέτρου μέχρι των ημερών του. Είναι πάρα πολλά τα όσα έγραψε ο Άγιος Ιερώνυμος. Για τα συγγράμματα του αυτά, ο όσιος Κασσιανός ο Ρωμαίος είπε: "Όντως Ιερώνυμος τῶν Ὁρθοδόξων ὁ Καθηγητής, οὗ τά συγγράμματα λάμπουσιν, ὡς θεϊκαὶ λαμπάδες ἀνημμέναι καὶ φέγγουσιν, ὡς ἡλιακαὶ ἀκτίνες, ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς ἕως τὴν Δύσιν" (Χρονικόν Ἀμμιανοῦ Μαρκελλίνου).

Ο Άγιος Ιερώνυμος εκοιμήθη στη Βηθλεέμ την 15η Ιουνίου του έτους 420. Η Δυτική Εκκλησία τον κατέταξε μεταξύ των μεγάλων Αγίων διδασκάλων της, του Αμβροσίου, του Αυγουστίνου και του Πάπα Γρηγορίου του Μεγάλου.

Ὡς προς την διδασκαλία του, ο Άγιος Ιερώνυμος στο βασικό ζήτημα της σωτηρίας του ανθρώπου, τόνιζε ότι δύο στοιχεία είναι αναγκαία:

Πρώτον, το **αυτεξούσιον** του ανθρώπου· δηλαδή το να θελήσει ο άνθρωπος να ενδιαφερθεί και να αγωνιστεί για τη σωτηρία του και

Δεύτερον, **η θεία Χάρις**, η οποία απέρρευσε από τη σταυρική θυσία του Χριστού και προσφέρεται στον άνθρωπο διά των Ιερών Μυστηρίων του Βαπτίσματος, του Χρίσματος, της θείας Ευχαριστίας, της εν μετανοία Εξομολογήσεως και των άλλων αγιαστικών πράξεων της Εκκλησίας. Οπότε γίνεται φανερό, ότι η σωτηρία του ανθρώπου είναι δυνατή μόνον μέσα στην Εκκλησία. Γι' αυτό ο Άγιος Ιερώνυμος επαναλάμβανε με έμφαση: "**Εκτός Ἐκκλησίας δὲν ὑπάρχει σωτηρία**" (Ερ.ΧV, Πρὸς Δάμασον 2, PL 22,335).

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, αυτά που δίδασκε ο Άγιος Ιερώνυμος με το λόγο του και τα συγγράμματά του, δεν παύει η Ορθόδοξη Εκκλησία να τα διδάσκει μέχρι τις ημέρες μας και θα εξακολουθεί να τα διδάσκει πάντοτε, διότι είναι αιώνιες αλήθειες. Από όλα αυτά ας προσέξουμε

ιδιαιτέρως το απόφθεγμα του Αγίου Ιερωνύμου, που αναφέραμε: "**Εκτός Ἐκκλησίας δὲν ὑπάρχει σωτηρία**". Διότι εμφανίζονται στις ημέρες μας άνθρωποι που δέχτηκαν το Ἅγιο Βάπτισμα στην Ορθόδοξη Ἐκκλησία, και οι οποίοι -για διάφορους λόγους- κόβουν τις σχέσεις τους με την Ἐκκλησία: δεν εκκλησιάζονται, δεν εξομολογούνται, δεν κοινωνούν και θεωρούν τον εαυτό τους καλό χριστιανό. Ισχυρίζονται: είμαι βαπτισμένος, πιστεύω στο Χριστό, αλλά δεν θέλω να έχω σχέση με την Ἐκκλησία! Ὅμως, με αυτά φανερώνουν οι άνθρωποι αυτοί ότι δεν γνωρίζουν ούτε ποιός είναι ο Χριστός που λένε ότι πιστεύουν, ούτε τί είναι Ἐκκλησία. Διότι, όπως γράφει ο Απόστολος Παῦλος: "η Ἐκκλησία είναι το σώμα του Χριστού" και κάθε πιστός χριστιανός που είναι μέλος αυτού του Σώματος του Χριστού είναι και μέλος της Ἐκκλησίας Του. Αυτά τα δύο: Χριστός και Ἐκκλησία Του δεν χωρίζουν. Είναι ένα και το αυτό. Με ιδιαίτερη σαφήνεια ο ιερός Αυγουστίνος σημειώνει ότι «Ἐκκλησία εἶναι ὁ Χριστός, ὁ μεθ' ἡμῶν ὢν καί εἰς τούς αἰῶνας παρατεινόμενος». Γίνεται λοιπόν, σαφές ότι, ὅποιος βρίσκεται στην Ἐκκλησία, βρίσκεται και μαζί με το Χριστό. Ὅποιος μένει έξω από την Ἐκκλησία, αυτός δεν έχει σχέση με το Χριστό. Επομένως πλανά τον εαυτό του ὅποιος αποκόπτεται από τη ζωή της Ἐκκλησίας και νομίζει ότι είναι χριστιανός.

Να μή ξεχνάμε ότι η Ἐκκλησία είναι Μητέρα. Ὅπως η μητέρα τρέφει και ζωογονεί με το γάλα της τα τέκνα της, έτσι και η Ἐκκλησία τρέφει τα τέκνα της με το Ἅγιο Σώμα και Αἷμα του Χριστού. Εἶπε δε, ο Κύριος: "ἐάν μή φάγητε τήν σάρκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καί πῖντε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς" (Ἰωάν. 6,53). Δεν ἔχετε ζωή μέσα σας αν δεν κοινωνάτε· ἀρα εἶστε νεκροί!

Για τη πνευματική μας ασφάλεια ας κρατούμε τη διδασχὴ των ἁγίων Πατέρων της Ἐκκλησίας μας και ας μη παρασυρόμαστε από ανθρώπινες πλανεμένες επινοήσεις. Και ας ενδιαφερόμαστε ὅλο και περισσότερο να γνωρίζουμε την φωτισμένη διδασκαλία των ἁγίων Πατέρων της Ἐκκλησίας και να συμμορφώνουμε τη ζωή μας προς αυτήν. Αμήν.